

Panium – Tizenhetedik szám

A dolog és a látomás: Dániel prófécijának két vonala és a Jelenések könyvének felnyitása

Jeff Pippenger
2026-02-22

2020. július 18-án érkezett el a száznegyvennégyezer mozgalmának első csalódása. Ez Dániel tizenegyedik fejezetének negyvenedik verse „rejtett történelmében” következett be. A csalódás jóval e „rejtett történelemben” történt meg — egy olyan történelemben, amely a Szovjetunió 1989-es összeomlásával kezdődött. A negyvenegyedik vers az Egyesült Államokban bevezetendő vasárnapi törvényt jelképezi, amelyet ugyanennek a fejezetnek a tizenhatodik verse is ábrázol. A negyvenedik vers „rejtett történelmét” alkotó igazságok „felnyitása” 2023-ban Dániel tizenkettedik fejezetében kerül bemutatásra. A tizediktől a tizenkettedik fejezetig ugyanaz a látomás folytatódik, és a látomás azzal kezdődik, hogy azonosítja: Dániel a „bölcseket” képviseli, akik a prófécia mind belső, mind külső üzenetét megértik, amelyeket itt „a dolog” és „a látomás” jelképez.

Círusnak, Perzsia királyának harmadik esztendejében kijelentetett egy dolog Dánielnek, akit Baltazárnak neveztek; és a dolog igaz volt, de a megszabott idő hosszú volt; ő pedig megértette a dolgot, és értelmet nyert a látomás felől. Dániel 10:1.

Két látomás

A „dolog” és a „látomás” a prófécia belső és külső látomásait jelképezik, Dániel pedig egy olyan népet képvisel, amely mindkettőt megérti, mert a tizedik fejezetben mind a „dolog”, mind a „látomás” „kinyilatkoztatott” Dánielnek. A fejezetben, a huszonkettedik napon, a Krisztusnak a szentélyben való látomása „kinyilatkoztatott” Dánielnek. A héber szó, amelyet „dolog”-nak fordítottak, a kilencedik fejezetben „ügy”-ként szerepel, és ott is a „látomás”-sal összefüggésben jelenik meg.

Könyörgéseid kezdetén kijött a parancsszó, és én eljöttem, hogy tudtadra adjam; mert te igen kedvelt vagy. Azért értsd meg a dolgot, és figyelj a látomásra. Dániel 9:23.

A „dolog” szó a tizedik fejezetben ugyanaz a szó, amely a kilencedik fejezet huszonharmadik versében „ügy”-ként van fordítva. Dániel végső látomásában, a tizediktől a tizenkettedik fejezetig; a tizenegyedik fejezet „dolga”, illetve a tizedik fejezet „ügye” egyaránt kapcsolatban áll „a látomással”. A „látomás” a héber „mareh” szó, és jelentése: „megjelenés”. Dániel könyvében két „látomást” azonosít, noha e két „látomás” közül az egyik nőnemű alakban jelenik meg, majd ismét hímnemű alakban. Dániel a tizedik fejezet első versében azokat ábrázolja, akik megértik a megjelenés „látomását”, valamint az „ügyet”, vagy a „dolgot” is. A nyolcadik fejezetben Dániel két, egymással összekapcsolódó „látomást” azonosít. Az angolban a vision szó nyolcszor fordul elő ebben a fejezetben, és a „látomás”-ként fordított héber szavak egyike a „mareh”, a másik pedig a „chazon”. A mareh jelentése „megjelenés”, a chazoné pedig „egy álom, egy kijelentés vagy egy jövődőlés”. A nyolcadik fejezet szöveggörnyezete megállapítja, hogy amikor a „mareh” szó

„látomás”-ként van fordítva, akkor Krisztus „megjelenését” jelképezi.

Például ez a „mareh”, vagyis a „megjelenés-látomás” a Dániel 8:14-ben, ami azt jelenti, hogy 1844. október 22-én Krisztus hirtelen megjelenik a templomban, Malakiás harmadik fejezetének a Szövetség Követe beteljesedéseként, amelyről White testvérnő azt mondta, hogy 1844. október 22-én teljessé lett. Amikor White testvérnő azonosítja, hogy a Jelenések tizedik fejezetének angyala, aki leszállt, és egyik lábát a földre, a másikat a tengerre helyezte, „nem kisebb személy volt, mint Jézus Krisztus”, akkor a próféciában egy olyan útjelzőt azonosított, ahol Krisztus megjelenik. Ez az Ő sok megjelenésének egyike. Mózes feltámadásánál is megjelent Júdás levele szerint. Ott Mihály arkangyalként jelent meg, de mindazonáltal ez is próféta megjelenés volt. A nyolcadik fejezetben szereplő mareh látomást szintén „megjelenés”-nek fordítják, összhangban a jelentésével.

És lőn, amikor én, Dániel, láttam a látomást, és kerestem annak értelmét, íme, előttem állt valaki, aki olyan volt, mint egy férfi. Dániel 8:15.

Az itt található összefüggés azonosítja, hogy Gábiel angyal volt az, akinek „emberhez hasonló megjelenése” volt, és a „megjelenés” szó a mareh látomás Krisztus-megjelenése, mert miként Krisztust Mihály arkangyal, valamint a Jelenések könyve tizedik fejezetének hatalmas angyala jelképezi, úgy Krisztus prófétaileg felcserélhető az angyalok, sőt még az emberek szimbolikájával is. Akár Gábielről van szó az adott versben, akár Krisztusról a Jelenések könyve tizedik fejezetében vagy mint Mihály arkangyalról, mindegyikük egy üzenetet képvisel, és ezért hasonlítja White testvérnő a Jelenések angyalait egyaránt az általuk képviselt üzenethez és azokhoz az emberekhez, akik az angyalok által jelképezett üzenetet hirdetik. Ez az igazság annyira fontos, hogy a Jelenések első fejezete első három versében — abban a három versben, amely Jézus Krisztus kijelentésének felnyitását hirdeti közvetlenül a kegyelemidő lezárulása előtt, mert „az idő közel van” — Isten emberhez intézett közlési folyamata kifejezetten úgy van azonosítva, mint az Atyától származó üzenet, amely a Fiúnak adatott, aki azután egy angyalnak adja az üzenetet, aki aztán elviszi azt egy emberhez, aki viszont továbbítja azt a gyülekezetekhez. A közlési folyamat minden egyes lépése szent és megszentelt, és ezt a megszentelt szentséget a próféta útjelzők jelképezik, ahol Krisztus önmagáént jelenik meg, vagy egy angyal, ember vagy üzenet által. Amikor közvetlenül önmagához kapcsolódik egy útjelzőnél, az a „mareh”, a „megjelenés látomása”.

Jézus Krisztus kijelentése, amelyet Isten adott néki, hogy megmutassa az ő szolgálóinak azokat, amiknek hamar meg kell lenniük; és elküldvén az ő angyalát, kijelentette azt az ő szolgálójának, Jánosnak: aki bizonyosságot tett az Isten beszédéről, és Jézus Krisztus bizonyosságtételéről, és mindarról, amit látott. Boldog, aki olvassa, és akik hallgatják e prófétálás beszédeit, és megtartják azokat, amelyek abban megíratk: mert az idő közel van. ... És monda nékem: Ne pecsételd be e könyv prófétálásának beszédeit: mert az idő közel van. Aki igazságtalan, legyen igazságtalan ezután is: és aki fertelmes, legyen fertelmes ezután is: és aki igaz, legyen igaz ezután is: és aki szent, szenteltessék meg ezután is. Jelenések 1:1–3; 22:10, 11.

A nyolcadik fejezetben a „chazon” a másik héber szó, amelyet „látomás”-nak fordítanak. A „jelenés”-sel összefüggésben a „marah” látomás egy útjelzőt azonosít, a „chazon” látomás pedig

egy prófétai időszakot azonosít. Isteni szimmetria figyelhető meg a nyolcadik fejezetben a „látomás”-nak fordított két szó között, abban az értelemben, hogy a héber „mareh” szót Dániel a maga nőnemű alakjában, „marah”-ként is alkalmazza. A „chazon”-t illetően Dániel kétféleképpen jeleníti meg azt, nem hímnemű és nőnemű ellentét révén, hanem két olyan szóval, amelyek ugyanazt a jelentést azonosítják, és ezáltal azt exponenciálisan kibővítik.

A „chazon” látomást, vagy kijelentést, vagy próféciaát jelent, és az a szó, amelyet az angolban hol „matter”-nek, hol „thing”-nek fordítanak, a héber „dabar”, amelynek jelentése: „az ige”. Amikor megértjük, hogy a „chazon” látomást Dániel a „dabar” szóval is jelöli, akkor ezek együtt Isten Igéjének prófétai üzeneteit képviselik. Dániel a „dabar”-t vagy a „chazon”-t mindig szembeállítja a „mareh”-hel. Ha prófétai szinten szemléljük, akkor „Isten Igéjének prófétai üzenetei”, amint azokat a „dabar” és a „chazon” együttesen képviselik, amikor Krisztus megjelenésének „marah” látomásával együtt tekintjük őket, akkor Isten Igéje prófétai történelmének szent határhőve állnak előttünk. Majd ha hozzáadjuk a „marah”-t, a „mareh” szó nőnemű alakját Dánielnél a látomás jelentésvonalához, akkor a hit általi megigazulás tükörlátomását kapjuk.

Dániel utolsó látomásában, amely könyvének utolsó három fejezete által van ábrázolva, Dániel az utolsó napoknak azt a népét jelképezi, amely érti Isten Igéjének „prófétai látomásait”, valamint a szent útjelzők szentségét, amelyek a száznegyvennégyezer reformmozgalmát alkotják; mert ők azok, akik követik a Bárányt, valahová csak megy az Ő szent prófétai Igéjében. Miközben követik a Bárányt, Ő elvezeti őket a Dániel 10:7 tükörként szolgáló látomásához, ahol vagy hibába menekülnek, hogy elrejtőzzenek alatta, ahol az örökkévalóságra eltemetnek, vagy megaláztatnak a porban, megigazítatnak, és erőt nyernek, hogy hirdessék az utolsó napok prófétai üzenetét.

Gábiel megparancsolja Dánielnek, hogy értse meg mind a „dolog”, mind a „látomást”. Az „értetni” szóval fordított héber kifejezés azt jelenti: „értelmi különbséget tenni”. Dánielnek, aki téged és engem képvisel, kedves olvasó, megparancsoltatott, hogy értse meg a „dolog” és a „látomás” közötti különbséget és megkülönböztetést. A chazon látomás a prófétai történelem külső vonalát jelképezi, a mareh látomás pedig Krisztus megjelenését jelképezi. A „dolog” és az „ügy” a héber „dabar” szó, amely azt jelenti: az Ige. Jézus a „dabar”, mert Ő az Ige. A „dolog” és az „ügy”, mivel mindkettő a „dabar”, a megjelenés látomásával összefüggésben kerül bemutatásra.

A dabár, amely az ügy és a dolog, egyúttal a nyolcadik fejezet chazon látomása is, és a prófétai történelem látomását jelképezi. Ezen ábrázolások mindegyike (chazon, dabár, ügy és dolog) a prófécia külső vonalát azonosítja, míg a mar'eh, valamint annak nőnemű alakja, a maráh, a prófécia belső vonalát képviselik. Isten utolsó napokban élő népe, amelyet Dániel tizedik fejezetének első verse ábrázol, megérti a prófétai történelem mind a belső, mind a külső vonalát. A Jelenések könyvében a belső vonalat a hét gyülekezet, a külső vonalat pedig a hét pecsét szemlélteti.

Amikor Dániel huszonegy napos böjt után meglátta Krisztus látomását, a mareh látomás nőnemű megnyilvánulását látta. A mareh „megjelenést” jelent, és amikor Dániel meglátta Krisztust, a „marah” látomást látta; és noha a mareh megjelenést jelent, ugyanezen szó nőnemű alakja „tükröt” jelent. White testvérnő arról tájékoztat bennünket, hogy az a látomás, amelyet Dániel látott,

ugyanaz a látomás volt, amelyet János látott, és János akkor látta e látomást, amikor Krisztus a mennyei szentélyben volt.

„Gábiel látogatásának idején Dániel próféta nem volt képes további oktatást befogadni; néhány évvel később azonban, mivel többet kívánt tudni azokról a tárgyakról, amelyek még nem nyertek teljes magyarázatot, ismét arra szánta magát, hogy világosságot és bölcsességet keressen Istentől. „Azokban a napokban én, Dániel, teljes három hétig gyászolék. Kívánatos kenyeret nem ettem, sem hús, sem bor nem jutott a számba, és egyáltalán nem kentem meg magamat.... És felemelém szemeimet, és látám, és ímé egy férfiú vala gyolcsba öltözve, dereka Ufház színaranyával övezve. És teste olyan vala, mint a krizolit, és orcája mint a villámlás látása, szemei mint tüzes fáklyák, karjai és lábai mint a simított érc fényessége, és beszédének szava mint a sokaság zúgása.”

Nem kisebb személy, mint az Isten Fia jelent meg Dánielnek. Ez a leírás hasonló ahhoz, amelyet János adott, amikor Krisztus kijelentetett neki Patmosz szigetén. Urunk most egy másik mennyei hírnökkel jön, hogy megtanítsa Dánielt arra, mi fog történni az utolsó napokban. Ezt az ismeretet Dániel kapta meg, és ihletés által feljegyeztetett a mi számunkra, akikhez elérkezett a világ vége.

„A világ Megváltója által kijelentett nagy igazságok azok számára valók, akik úgy kutatják az igazságot, mint az elrejtett kincseket. Dániel idős ember volt. Élete egy pogány udvar bűvkörében telt el, elméjét egy nagy birodalom ügyei terhelték; mégis félrefordul mindezekről, hogy lelkét megalázza Isten előtt, és keresse a Magasságos szándékainak ismeretét. És könyörgéseire válaszul világosság adatott a mennyei udvarokból azok számára, akik az utolsó napokban fognak élni. Mily nagy buzgósággal kell tehát nekünk keresnünk Istent, hogy megnyissa értelmünket a Mennyből hozzánk hozott igazságok megértésére.” Review and Herald, 1881. február 8.

A 144 000 fő

Dániel megérti a „dolgot” és a „látomást”, és azonosítatik mint Dániel, valamint mint Baltazár. A név megváltozása a próféciában szövetségi kapcsolatot jelképez, ezért Dániel a végső szövetségi népet képviseli, akik a száznegyvennégyezer, akiket Krisztusnak a templomban adott látomása próbára tesz. Ez a próba az imádók két osztályának szétválását idézi elő.

És egyedül én, Dániel, láttam a látomást; mert a férfiak, akik velem voltak, nem látták a látomást; hanem nagy reszketés szállta meg őket, úgyszólván elfutottak, hogy elrejtőzzenek. Dániel 10:7.

Dániel közvetlenül azonosítja a második és templomi próbát, amely Isten végidei népéhez kapcsolódik; olyan próbát, amely azon alapszik, hogy Krisztust a mennyei szentélyben látjuk. A hetedik vers látomása a mareh látomás nőnemű alakja, amely a marah látomásként jelenik meg. Ha úgy válaszolsz Krisztus templomi látomására, ahogyan azt Dániel válasza ábrázolja, akkor a prófétai „dolog” és a prófétai „látomás” „kinyilatkoztat” neked.

Ha úgy viszonyulsz Krisztus ugyanazon templomlátomásához, hogy menekülve elrejtőzöl, az örök sötétségbe mégy. A templompróba, amely az örökkévaló evangélium három lépésének második próbája, megelőztetik az első és alapvető próbával. Az alapok próbakérdését Dániel tizenegyedik fejezetének tizenegyedik verse szemlélteti, ahol Róma „néped rablóiként” jelenik meg, amely megalapítja a „látomást”.

Az idő közel van

2020. július 18-a csalódása után három és fél nappal, 2023. december 31-én Jézus Krisztus kijelentése elkezdett feltöpreni, mert „az idő közel volt.”

Boldog, aki olvassa, és akik hallgatják e prófétálás ígét, és megtartják azokat, amelyek abban meg vannak írva; mert az idő közel van. ... És monda nékem: Ne pecsételd be e könyv prófétálásának beszédeit; mert az idő közel van. Jelenések 1:3; 22:10.

Az az „idő”, amely Jézus Krisztus kijelentésének felnyitását meghatározza, a Jelenések könyvének elején kerül említésre, és a könyv végén ugyanez a kijelentés az alfa állítást egy ómega állítással egészíti ki.

Jézus Krisztus kijelentése közvetlenül a kegyelemidő lezárulása előtt nyer feloldást. A huszonkettedik napon, egy huszonegy napos böjtöt követően a „dolog”, amely egyúttal a „ügy” is, amely egyúttal a dabar, vagyis az Ige is, amely egyúttal a külső prófétai történelem chazon látomása is, kijelentetett Dánielnek, miközben megtapasztalta a mennyei főpapnak a Szentek Szentjében adott tükörképszerű, marah látomását.

Dániel azokat jelképezi, akiknek részük van a tükörlátás tapasztalatában, és akik egyaránt értik Krisztus prófétai megjelenéseit, valamint a chazon látomás által ábrázolt külső történelmet. A marah látomás Krisztust mint prófétai útjelzőt ábrázolja, ugyanennek a szónak a nőnemű alakja pedig azt a tapasztalatot jelképezi, amely Isten dicsőségének szemlélése által jön létre, amint azt Dániel, János, Ézsaiás, White testvérnő és más próféták példája mutatja.

Ezen a szinten a chazon, vagyis a külső látomás az alapvető próbát jelképezi, a marah látomás pedig Krisztus megjelenéseinek a prófétai eseménysorban a templompróba. Megjelent-e Krisztus a Szentek Szentjében a te saját Szentek Szentjén belül? Ott kapcsolódik össze az istenség az emberiséggel. Ezt a próbát kell kiállni, mielőtt a kegyelmi idő a lakmuszpróbánál lezárul. A jellemet megnyilvánító lakmuszpróba a marah, a tükörként szolgáló látomás.

2023. december 31-én megkezdődött az alap külső próbája a tizenegyedik vers „néped rablóiként” felett, és amikor 2025. május 8-án beiktatták a jelenlegi pápát, a tizenegyedik vers „látomása” megalapított. Az alapproba a templom próbájába lépett át. 2025. május 9. óta a templompróba van folyamatban. A két tanú 2023. december 31-én bekövetkezett feltámadását a Jelenések könyve tizenegyedik fejezetének tizenegyedik verse ábrázolta, és az a feltámadás, amely azon a napon kezdődött, az ukrajnai háború azon időszakán belül történt, amely 2014-ben kezdődött, és 2022-ben eszkalálódott. A prófécia külső és belső vonalai ebben a történelemben találkoztak össze. 2023. december 31-én az alapvetés munkája folyt, olyan munka, amelynek előképe az 1798-tól 1840-ig tartó történelem volt, valamint az 1840-től 1844-ig tartó időszak is, továbbá az 1844.

április 19-től 1844. október 22-ig tartó időszak.

Dániel könyve tizenegyedik fejezetének tizenegyedik verse a történelemben mint a prófécia külső vonala jelent meg, és összekapcsolódott éppen azzal a történelemmel, amely a Jelenések könyve tizenegyedik fejezetének belső vonala. 2014-ben megkezdődött az ukrán háború, amint azt Kr. e. 217-ben a rafiai csata előképezte. 2015-ben Dániel könyve tizenegyedik fejezete második versének negyedik és sokkal gazdagabb királya fellépett, és bejelentette szándékát, hogy indul az elnöki tisztségért. Ez a bejelentés haragra gerjesztette a sárkányi gondolkodású globalistákat, akiket Görögország birodalma jelképez.

A Jelenések könyve tizenegyedik fejezetének tizenegyedik verse 2023. december 31-ét jelölte meg annak a pontnak, amikor a két tanú feltámadt. Az ezt követően 2020. július 18-tól 2023. december 31-éig tartó időszakot prófétai „pusztaként” értették meg. A „pusztai időszak” végén egy hang kezdett kiáltani 2023 júliusában, majd pontosan ezerkétszázhatvan nappal a nashville-i sikertelen előrejelzés után, 2020. július 18-án, Júda törzsének Oroszlánja ekkor kezdte megnyitni prófétai Igéjét. Isten prófétai Igéjének feltörése mindig egy háromlépcsős próbatételi folyamatot eredményez, amint az Dániel tizenkettedik fejezetében meg van írva.

Sokan megtisztulnak, megfehérítetnek és megpróbáltatnak; az istentelenek pedig istentelenül cselekszenek; és az istentelenek közül senki sem érti meg, de az értelmesek megértik. Dániel 12:10.

A Jelenések tizenkilencedik fejezetében a menyasszony elkészíti magát, és azután fehér ruhát kap. Ezek a fehér ruhák azt jelképezik, hogy a menyasszony készen áll, és ez a Jelenések tizenkilencedik fejezetében történik meg, amikor megnyílnak a menny ablakai. Mielőtt a menyasszony Krisztus igazságának ruhájával fehérré tétetnék, először megtisztítatik.

2023. december 31-én megkezdődött az alapok próbája, hogy megtisztítsa azokat, akik tiszták akarnak lenni. Ez a megtisztítás a tudás növekedése által valósul meg, mert Júda törzsének Oroszlánja ekkor kezdte feltörni az Önmagáról szóló végső kinyilatkoztatás pecsétjeit. E kinyilatkoztatás magában foglalja azt, hogy Ő az egyetlen alap, amely vettethetik. Elutasítani azt az alapvető igazságot, amely azonosítja, hogy Róma „a te néped rabló”, annyi, mint elutasítani az egyetlen alapot, amely vettethetik.

2023. december 31-én egy olyan próbatételi folyamat kezdődött, amely azonnal két osztály elkülönülését eredményezte. Júda törzsének Oroszlánja most feltárta, hogy a tizenegyedik vers történelmi beteljesedése 2025. május 8-án volt, és ezzel fenntartotta Miller azon azonosítását, miszerint Róma az a jelkép, amely a prófécia külső látomását megalapozza. Amikor Trump 2024-ben visszatért, beteljesítette Dániel tizenegyedik fejezetének tizenharmadik versét, majd a következő versben 2025-öt jelöljük meg, Leó pápa megválasztásával. Mind Trumpot, mind pedig antikrisztusi ellenpárját 2025-ben iktatták be.

Azok az időpontok, amelyeket ebben a mozgalomban azonosítunk, lényegében megszentelt utólagos felismerések. A vég idejét 1989-ként azonosítjuk, majd az üzenet hivatalos formába öntése 1996-ban történt. 9/11-kor a hivatalos formába öntött üzenet felhatalmazást nyert. Habakuk

tábláinak 2012-ben történt bemutatásakor, amely 2013 januárjában zárult le, az alapok letétettek.

2020. július 18-án bekövetkezett az első csalódás, majd 2023 júliusában egy hang kezdett kiáltani a pusztában, és 2023. december 31-én megkezdődött Jézus Krisztus Jelenésének feltörése, és megkezdődött az első külső alapvető próba.

2025. május 8-án megkezdődött a második, belső templomi próba. A harmadik próbakő közvetlenül előttünk áll. Ott nyilvánvalóvá lesz, vajon a lélek rendelkezik-e az üzenet olajával, amelyet az első és külső próba jelképez, valamint a második, belső próba hozzá tartozó olajával. A próbatétel a külsőt, aztán a belsőt, majd a tapasztalatot jelképezi.

A prófécia belső vonala az előző útjelzőkből áll, amelyeket éppen idéztem. Ezen útjelzők mindegyike igazodik a millerita történelem azonos útjelzőihez. 1798 mint a vég ideje megfelel 1989-nek, amely szintén a vég ideje. Ott Júda törzsének Oroszlánja feltörte Igéjének pecsétjét, mert Ő az Ige. Amikor az adventizmus Jeroboám alapvető lázadásánál betöltötte az engedetlen próféta szerepét azáltal, hogy visszatért enni Bétel hazug prófétájával, visszatért a bukott protestantizmus azon érveihez, amelyeket William Millernek a hét idő azonosításával szemben alkalmaztak. Ezért nem értik meg teljesen, ha ugyan egyáltalán, miért 1863 az első és második angyal alfa mozgalmának utolsó útjelzője.

Ezért számukra semmit sem jelent, hogy ez 126 év, az 1.260 jelképe, egy „puszta” jelképe, amely az 1863-tól 1989-ig, a vég idejéig terjedő történelmet fogja át. Negyven év végén Józsué vezette be a mozgalmat az Ígéret Földjére. 1989-ben az Úr megkezdte annak a munkáját, hogy omega-mozgalmát kivezesse az 1863-tól 1989-ig tartó „pusztából”, miként az alpha-mozgalmat is kivezette az 538-tól 1798-ig tartó „pusztából”.

1989-ben felnyitott a Hiddekel folyóra vonatkozó látomás, amely Dániel könyvének utolsó három fejezetét jelképezi, miként 1798-ban felnyitott az Ulai folyóra vonatkozó látomás is, amely Dániel 7., 8. és 9. fejezetét jelképezi. Kétszázhusz évvel a King James Biblia kiadása után William Miller első ízben közzétette az Ulai látomására alapozott üzenetét, és ezzel 1831-ben hivatalos formába öntötte azt; ugyanígy a Hiddekel üzenete is először 1996-ban jelent meg, kétszázhusz évvel 1776 után, az Egyesült Államok dicsőséges országának születési éve után.

Miller az üzenet formába öntése a King James-fordítás után kétszázhusz évvel William Millert mint a legelső szent hírnököt azonosítja, aki a Biblia próféciáit — az Ó- és az Újszövetséget egyaránt — felhasználta ébredés és reformáció előidézésére. A Biblia isteni, és kétszázhusz évvel később összekapcsolódott az emberivel, hogy létrehozza Ulai üzenetét.

Jézus az Alfa és az Ómega, és Ő az Isten Igéje, ezért a Biblia King James Versionjének 1611-es kiadása Jézust egyaránt 1611-hez és 1831-hez helyezi. Krisztus a vég idején Júda törzsének Oroszlánjaként jelenik meg, amikor pedig az üzenet hivatalos formát ölt, Ő az Alfa és az Ómega és az Ige. Millernek a kezdettel való kapcsolata abban ismerhető fel, hogy mind a kezdet, mind a vég az üzenet közzétételét hangsúlyozza. 1776-tól 1996-ig ugyanazokat a jellegzetességeket hordozza, noha eltérő módon.

A Hiddekel üzenete az Egyesült Államokban érvénybe léptetendő vasárnapi törvény üzenete, amint azt Dániel tizenegyedik fejezetének negyvenegyedik verse bemutatja. Az 1776-os év és a Függetlenségi Nyilatkozat közzététele jelenti annak a kétszázhusz éves időszaknak a kezdőpontját, amely a Gondviselés által — nem szándékosan — Idő a végén címmel megjelent kiadvány közzétételével zárult le. Ugyanabban az évben, 1996-ban kaptuk meg a Future for America nevű szolgálati szervezetet. A dicsőséges föld üzenete, vagyis az Egyesült Államoké, úgy nyert hivatalos megfogalmazást, hogy közvetlen kapcsolat jött létre a prófécia kezdete és vége között. A millerita történelem minden fő útjelzője megismétlődött a tíz szúzról szóló példázat irányadó mintája szerint. Mindkét kétszázhusz éves időszaknak van kezdete és vége, amelyet egy-egy kiadvány megjelenése jelöl.

Miller üzenetét és módszertanát az iszlám második jajának beteljesedése megerősítette és felhatalmazta. Amit az Úr az üzenet felhatalmazására felhasznált, az Miller évért egy nap elve volt, valamint az az elv, amely 9/11-kor felhatalmazta az üzenetet és a módszertant, amikor a Jelenések tizennyolcadik fejezetének angyala alászállása megismételte azt az alászállást, amelyet 1840. augusztus 11-én tett, amint azt a Jelenések tizedik fejezete ábrázolja. Ez a két angyal Krisztusnak mint angyalnak prófétai megjelenését jelképezi. Az az elv, amely éppoly alapvető a 9/11 mozgalma számára, mint az évért egy nap elv volt az 1840. augusztus 11-i mozgalom számára, az, hogy a millerita történelem megismétlődik a száznegyvennégyezer történetében.

Amikor az iszlám harmadik jajára vonatkozó prófécia beteljesedése megérkezett az ómega és a harmadik angyal történetében, és ez egybeesett az iszlám első és második jajára vonatkozó prófécia beteljesedésével, amely az alfa első és második angyalainak történetében érkezett el — az az elv, hogy a millerita történelem megismétlődik a száznegyvennégyezer történetében, éppoly szilárdan megerősítést nyert, mint Miller korában a nap-év elv a Jelenések kilencedik fejezetének első és második jajával összefüggésben. Néhányan, akik ismerhetik a Jelenések 9:15-ben bemutatott háromszázkilencvenegy év és tizenöt nap időpróféciáját, esetleg nem értik korábbi megállapításomat. Hadd magyarázzam meg.

Az első és a második jaj összhangban áll az első és a második angyal történetével, a harmadik jaj története pedig összhangban áll a harmadik angyal történetével. A lényeg itt az, hogy a háromszázkilencvenegy év és tizenöt nap kiindulópontja, amely a második jaj történetében van megadva, az első jaj történetében található. Jelenések kilencedik fejezetének első jajáról szóló történetében egy százötven éves prófécia található, és azon a napon, amikor ez a prófétai időszak véget ér, kezdődik a háromszázkilencvenegy év és tizenöt nap próféciája. E két prófécia közvetlenül összekapcsolja az első és a második jajt, tehát amikor az iszlámról szóló prófécia megjövendöltetett az egy nap egy év elv alapján, az a prófécia az iszlám első és második jajáról szólt, s ez volt az az üzenet, amely megerősítette Miller módszertanát és üzenetét az első és a második angyal történetében.

Amikor az a történelem 1844. október 22-én lezárult, megszólalt a hetedik trombita; a hetedik trombita pedig egyaránt a harmadik jaj és a kegyesség titka, amely: Krisztus tibennetek, a dicsőség reménysége. Az a trombita külső figyelmeztető üzenet és belső figyelmeztető üzenet. Ezért kapcsolódik a 2520 éves prófécia a föld számára rendelt hetedik évi nyugalomhoz, amely magában

foglalja a jubileumot. 1844. október 22-én a hetedik trombita megszólalt az 2520 éves és az 2300 éves prófécia beteljesedéseként.

Hanem a hetedik angyal szavának napjaiban, amikor trombitálni kezd, bevégeztetik az Isten titka, amint megjelentette az ő szolgáinak, a prófétáknak. Jelenések 10:7.

1844. október 22. volt az engesztelés napja, és a jubileumi kürtnek az engesztelés napján kellett megszólalnia. Azóta a harmadik angyal, valamint a harmadik jaj történelmében élünk, amely a hetedik trombita. 1840. augusztus 11-én a Jelenések könyve tizedik fejezetének hatalmas angyala alászállt, hogy dicsőségével beragyogja a földet, miként a Jelenések könyve tizennyolcadik fejezetének angyala tette 9/11-kor.

2012-ben és 2013 januárjába nyúlóan készült el a Habakuk táblái című sorozat, amely összhangban állt az 1843-as úttörői tábla 1842. májusi kiadásával. Ekkor rakattak le a mozgalom alapjai, akár az első és második angyal alfa-mozgalmáról, akár a harmadik angyal mozgalmáról volt szó; Habakuk két táblája bele volt szöve a történelembe és az üzenetbe. A 2020. július 18-i megíúsult előrejelzés párhuzamban állt 1844. április 19-ével, és a példázatban szereplő késedelem ideje ekkor már folyamatban volt.

Az 1 260 napos pusztaság 2023. december 31-ének feltárásakor ért véget. Jó emlékeznünk arra, hogy Krisztus kétszer tisztította meg templomát annak szentségtörő meggyalázásától, ahogyan azt White testvérnő nevezi. Ezt szolgálatának kezdetén és végén tette, így a két megtisztítás alfa- és ómegai megtisztítássá lett.

White testvér világosan a 9/11-hez és az első hanghoz kapcsolja az első templomtisztítást, amelyet a Jelenések könyve tizennyolcadik fejezete első három versével azonosít. Ezután a negyedik vers „másik hangját” a második templomtisztítással, valamint a vasárnaptörvénnyel azonosítja. 1844. április 19. volt az első templomtisztítás a milleriták számára, és 1844. október 22. a második. Az 1798-tól 1844-ig terjedő negyvenhat év alatt felépült a millerita templom, és a millerita templom felépítésének egy fraktálja megtalálható a két csalódás történetében, amelyek mindkettő templomtisztításokat jelképeznek. Ez a történet a templomról szól.

2020. július 18-tól 2023. december 31-ig a szüzek az időzés ideje alatt aludtak. Amikor felébrednek, felelősségük tudatára ébrednek, hogy alapot vessenek és felépítsék a templomot. Azóta Krisztus mint Júda törzsének Oroszlánja prófétai világosságot old fel a pecsétek alól, és a pecsét alól feloldott prófétai világosság mindig egy háromlépcsős próbatételi folyamatot eredményez, amely a döntő próbánál végződik, ahol a jellem megnyilvánul, de soha nem fejlődik ki. A döntő próbánál a hűséges szüzek a Szentlélek olyan kitöltésében részesülnek majd, amely felülmúl Isten hatalmának minden, Isten népe között valaha feljegyzett megnyilatkozását. Olyan világosságnövekedés lesz, amelyet még soha senki nem tapasztalt. Ennek fényében bemutatok egy másik történelmi vonalat, amely alátámasztja a millerita történelem és a száznegyvennégyezer történelmének párhuzamát.

Te pedig, Dániel, zárd be e szavakat, és pecsételd le e könyvet a vég idejéig: sokan ide-oda futkosnak majd, és a tudás megnövekedik. És mondta: Menj el, Dániel, mert e szavak a vég

idejéig el vannak zárva és le vannak pecsételve. Sokan megtisztulnak, megfehéřítetnek és megpróbáltatnak; a hitetlenek pedig hitetlenül cselekszenek; és a hitetlenek közül senki sem érti meg, de az értelmesek megértik. Dániel 12:4, 9, 10.

A következı cikkben folytatjuk ezeket a dolgokat.

Szingularitás

Elon Musk 2026. február 21-én azt állította, hogy „most már a ‘szingularitásban’ vagyunk”.

Technológiai szingularitás

A technológiai szingularitást (gyakran egyszerűen csak „szingularitásnak” nevezik) egy olyan feltételezett jövőbeli idıpont, amikor a technológiai haladás — amelyet elsősorban a mesterséges intelligencia hajt — annyira gyorsá és erıteljessé válik, hogy felgyorsulva túllép az emberi ellenırzésen és megértésen, ami az emberi civilizációban kiszámíthatatlan és mélyreható átalakulásokhoz vezet. Az alapgondolat az intelligenciारobbanás: amint létrehozunk egy olyan MI-rendszert, amely okosabb a legokosabb embereknél (ezt gyakran mesterséges szuperintelligenciának, vagyis ASI-nak nevezik), az a rendszer gyorsabban képes önmagát újratervezni és fejleszteni, mint arra bármely emberi csapat valaha is képes lenne. Ez egy rekurzív önfejlesztési hurkot hoz létre, amelyben a képességek rendkívül rövid idıtávokon belül (napok -> órák -> percek) újra meg újra megkettıződnek, ami a további fejleményeket robbanásszerűvé teszi, és a „szingularitás elıtti emberek” számára lehetetlenné teszi azok érdemi elırejelzését vagy irányítását. A „szingularitás” kifejezés a fizikából és a matematikából származik, ahol „egy fekete lyukban” a szingularitás az a pont, ahol a gravitáció végtelenné válik, és jelenlegi fizikai törvényeink csıdöt mondanak — nem láthatjuk, és nem jelezhetjük elıre, mi történik az eseményhorizonton túl.

Hasonlóképpen, a technológiai szingularitást a történelem „eseményhorizontjának” tekintik: addig a pontig elıre jelezhetjük a tendenciákat, azon túl azonban a jövő átláthatatlanná válik a mesterségesen nem kibıvített emberi elme számára.

Rövid történeti áttekintés és fıbb gondolkodók

1950-es évek — A korai magvak John von Neumann matematikus munkásságában jelennek meg (aki a technológiai változás felgyorsulásáról beszélt), valamint I. J. Good matematikus és kriptológus munkásságában (aki 1965-ben „intelligenciारobbanást” írt le arra az esetre, amikor a gépek jobb gépeket terveznek).

1993 — Vernor Vinge számítógéptudós és sci-fi szerzı „The Coming Technological Singularity” címő esszéjében népszerűsíti a fogalom modern értelmezését. Azt jósolta, hogy 2005 és 2030 között valamikor emberfeletti intelligenciát fogunk létrehozni, amely után „az emberi korszak” végét ér (abban az értelemben, hogy a segítség nélküli emberek többé nem lesznek a meghatározó intelligencia).

2005 — Ray Kurzweil feltaláló/futurista *The Singularity Is Near* című könyvével a szélesebb nyilvánosság figyelmének középpontjába állítja az elképzelést. Azt állítja, hogy a szingularitás valamikor 2045 táján következik be, amit a számítástechnikai teljesítmény exponenciális növekedése hajt (az általa megfogalmazott gyorsuló hozamok törvényét követve), valamint a nanotechnológia, a biotechnológia és az agy–számítógép interfészek fejlődése. Ezt az időrendet következetesen fenntartotta, legutóbb pedig ismét megerősítette a 2029-es AGI-t és a kb. 2045 körüli szingularitást.

Időrendi előrejelzések (2026 eleji állapot szerint)

Az előrejelzések az elmúlt néhány évben szemmel láthatóan összesűrűsödtek a nagyméretű nyelvi modellek, a következtetőrendszerek és a skálázási törvények rendkívül gyors előrehaladása miatt: A legmerészebb / legközelebbi időtávra vonatkozó nézetek (2026–2027): Egyes kiemelkedő MI-vezetők (pl. az Anthropicnél dolgozó Dario Amodei, Elon Musk) nyilvánosan kijelentették, hogy a szuperintelligencia, vagy valami, ami működésében a szingularitást kiváltó tényezővel egyenértékű, már akár 2026-ban vagy 1–3 éven belül megjelenhet.

A medián szakértői felmérések továbbra is 2040–2050 köré csoportosulnak a teljes szuperintelligencia/szingularitás tekintetében.

A lehetséges kimenetek két tábor

Utópikus / optimista -> radikális bőség, a betegségek és a szegénység felszámolása, gyakorlatilag megvalósuló halhatatlanság tudatfeltöltés vagy nanogyógyászat révén, az emberiség egyesülése a mesterséges intelligenciával (transzhumanizmus), korábban megoldhatatlannak tartott tudományos problémák percek alatti megoldása.

Disztópikus / pesszimista -> az emberi cselekvőképesség és ellenőrzés elvesztése, az összehangolatlanság (a mesterséges intelligencia az emberi értékekre merőleges vagy azokkal ellenséges célokat követ), gazdasági és társadalmi összeomlás, sőt akár az emberiség létét fenyegető kockázatok is.

A szingularitás nem pusztán „nagyon fejlett MI”, hanem az a pillanat, amikor a technológiai evolúció kiszabadul a biológiai/emberi léptékű korlátok közül, és önálló, megállíthatatlan folyamattá válik. Hogy ez 2026-ban, 2030-ban, 2045-ben következik-e be, vagy soha, az továbbra is az emberi történelem egyik legnagyobb horderejű, jelenleg nyitott kérdése marad.

A vég ideje – 1989

A Hálózatba Kapcsolt Világ Kezdet

Az elszigetelt számítástechnikáról a hálózatba kapcsolt számítástechnikára való átmenet. Tim Berners-Lee a CERN-ben javaslatot tesz a World Wide Webre (1989). A kereskedelmi célú neurális hálózati kutatás bővül (katonai + akadémiai felhasználás), megjelenik az Intel 80486 — a személyi számítástechnika teljesítménye ugrásszerűen megnő, az ARPANET pedig átmenetet képez afelé, ami később a modern Internetté válik. Ezt megelőzően a számítástechnika nagy

teljesítményű volt, de többnyire elszigetelt rendszerekre korlátozódott. 1989 után a számítástechnika hálózatorientálttá válik. A neurális hálózatok 1989-ben még kezdeti stádiumban voltak, a hardver korlátai közé szorítva, és többnyire szabályokkal kiegészített mintafelismerő rendszerek voltak — de a hadsereg és a kutatólaboratóriumok már ekkor is tanuló rendszereket teszteltek célkijelölésre, irányításra és jelosztályozásra. Ez volt mindannak az alaprétege, ami később következett.

Az Üzenet hivatalos megfogalmazása – 1996

Az internetes kereskedelmi robbanás

A Web nyilvánossá, kereskedelmivé és globálissá válik. A Netscape és a böngészőháborúk, az Amazon és az eBay pedig bizonyítják, hogy az online kereskedelem működőképes. Megalakul a Google (BackRub néven a Stanfordon, 1996-ban), a Windows 95 elterjedése pedig felgyorsítja a fogyasztói számítástechnika térnyerését. 1996 az az év, amikor az internet megszűnik akadémiai jelenség lenni, és gazdasági tényezővé válik. Az 1989-ből származó infrastruktúra ekkor éri el a fogyasztói léptéket. A dotkom korszak nem a weboldalakról szól — hanem az üzleti működés digitalizálásáról. Ez az időszak átalakította a kereskedelmet, a reklámozást, az információk felfedezésének módját és a kommunikációs mintázatokat.

Üzenettel felruházva – 2001. szeptember 11.

Elkezdődik a mobil + platform korszak

A média digitalizálása + a korai felhőinfrastruktúra + az állandóan elérhető szélessávú internet. Az Apple kiadja az iPodot (kezdetét veszi a hordozható digitális ökoszisztéma), elindul a Wikipédia (a kollektív tudásplatform modellje), ugrásszerűen nő a szélessávú internet elterjedtsége, az Amazon pedig csendben hozzákezd annak az infrastruktúrának a kiépítéséhez, amelyből később az AWS lesz. A 9/11 utáni megfigyelési technológia fejlődése hatalmas mértékben felgyorsul, az adatelemzési infrastruktúra pedig gyors ütemben növekszik. Itt rakódnak le a felhőalapú számítástechnika, a platformökoszisztémák, a digitális tartalom uralma, az állandó kapcsolódást biztosító infrastruktúra, valamint a közösségi média és az okostelefonok alapjai.

Az alap lerakva – Habakuk táblái – 2012, 2013

A mélytanulás áttörése

A modern mesterséges intelligencia megszületése

Ez az a sorsfordító pillanat, amikor a neurális hálózatok megszűntek kísérletinek lenni, és gyakorlatilag nagy erejűvé váltak — pontosan azt a hidat képezve a 2001-es „platform/felhő” korszak és a 2023-as „generatív MI” robbanás között. 2012 szeptembere: az AlexNet (egy mély konvolúciós neurális hálózat) óriási fölényrel megnyeri az ImageNet versenyt — elsöprő módon felülmúlva minden korábbi algoritmust. Ezt az egyetlen eseményt a MI-kutatásban egyetemesen úgy ismerik el, mint azt a pillanatot, amikor a modern mélytanulás megszületett. 2012: Geoffrey Hinton csapata bebizonyítja, hogy a GPU-kon betanított mély neurális hálózatok képesek a

hierarchikus jellemzők automatikus megtanulására. 2013: a Google felvásárolja Hinton vállalatát (DNNresearch). Az iparág hirtelen milliárdokat kezd a mélytanulásba önteni. Az NVIDIA GPU-fejlesztései (CUDA) a MI szabványos hardverévé válnak. A nagy adathalmazok kezelésére szolgáló eszközök (a Spark 1.0 2013-ban jelent meg) ezzel párhuzamosan érnek be, lehetővé téve a mélytanuláshoz szükséges hatalmas adatkészletek használatát.

Felfedés – 2023

A generatív mesterséges intelligencia átlépi a küszöböt

Az MI hozzáférhetővé, használhatóvá és gazdaságilag felforgató erejűvé válik. Nem pusztán „jobb neurális hálózatokról” van szó. Ez az a pillanat, amikor az MI kódot ír, képeket hoz létre, automatizálja a szellemi irodai munkát, léptékben végez következtetési feladatokat, és első ízben megszűnik specializált eszköz lenni, s általános rendeltetésű kognitív eszköztárrá válik.

2026 – Szingularitás?

- 1989 mint magának a végidőnek a felnyitása (a hálózatba kapcsolt összeköttetés kezdete, a globális tudásáramlás alapjának megteremtése; a Szovjetunió összeomlásához kötve mint útjelzőhöz az adventizmus végső kegyelmi ideje számára).
- 1996 mint az üzenet formalizálódása (a kereskedelmi világháló méretezhetővé teszi az információs gazdaságot, digitalizálva a kereskedelmet és a felfedezést).
- 2001 mint az üzenet felhatalmazása (a platformok, a felhő és az állandó hozzáférés megteremtik a digitális ökoszisztémát a kollektív, mobil tudás számára).
- 2012/2013 mint az igazi intelligencia alapjának letétele (a mélytanulásban bekövetkezett áttörés a gépi megértést gyakorlatilag megvalósíthatóvá és skálázhatóvá teszi).
- 2023 mint a feltárás tetőpontja (a generatív mesterséges intelligencia átlépi az általános célú kogníció küszöbét, hozzáférhetővé és felforgató erejűvé téve a tudásalkotást és az érvelést).

A kibontakozás elegáns: minden egyes szakasz halmozódva épül az előzőre, a kapcsolódástól -> a kereskedelmi hasznosításon -> az ökoszisztémán -> az intelligencián -> a kogníción át haladva.

2012/2013 a döntő forgáspont; az a pillanat, amikor a neurális hálózatok bizonyítottan képessé váltak a hierarchikus, automatikus tanulásra (AlexNet/ImageNet-győzelem, Hinton munkájának igazolása, a GPU-skálázás lehetővé válása), ami a 2023-as generatív robbanást elkerülhetetlenné tette. A 2012-es architektúráis váltás nélkül a transzformer modellek (2017) és a nagyléptékű skálázás nem hoztak volna létre ChatGPT-szintű általánosságot.